

CZUB (15) sb m

sg N czub (7). ◇ A czub (2). ◇ L czubie (6).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Kępka sterczących piór lub grzebień na głowie ptaka; crista BartBydg, Cn; cirrus, iuba gallinaceorum Cn (6) : Murm 82; Crista, dr. illud, quod eminent supra galeam et super capita quarundam avium, ut galli, pavonis, czvb vel grzebyen BartBydg 37; DVdek ieft ptak maięczy czub na głowie FalZioł IV 26c; RejWiz 55; Albo Pawie pierze Wronie/ By ie też miała w ogonie/ Y Pápuże k temu w czubi[e] Przedfię Wronká w śmieciu dłubie. RejPos Ooo6; Przeciw niemu Geranos wyfoki wyfkoczy/ Czub poftáwi/ pior wzniešie/ á ząkruli oczy. KmitaSpit B3v.*

2. *Stercząca ozdoba z piór, włosia itp. na nakryciu głowy, pióropusz, kita; także strojny czepiec ze sterczącą ozdobą; crista Calag; apex Cn (4) : Czwarti czepiec wegerfki, perłowi albo czub Saczowań na Talar 160 WyprKr 33v, 33; na głowę wdział szyszak złocony, Koniowłosy na wierzchu trzął się czub ogromny KochMon 31; Calag 188a.*

3. *Pęk włosów sterczących nad czołem albo na wierzchu głowy; może też wierzch głowy; cirrus BartBydg (4) : Cirrus, dr. plicatura capillorum in anteriori parte, kądyorek; cirrus, czvb BartBydg 28b; Bárzo mu przeplewiono iákoś włos ná czubie. RejWiz 30v; To iuż goni kogutá ogon mu wykubie/ Pioro zátknie zá czapkę tu práwie ná czubie RejWiz 89v; Nie ztworzą cię Pánem fkarby/ Ni drogie fzarłatne fárby/ Ni świetna w czubie Koroná RybGęśli C3.*

4. *Wierzch, zakończenie (1) : Sidlá/ ktorym ziętá ieft oboiá rybá/ Zbiegáią lye ná ostry m czubie Wielorybá Pod iednę fpolną gwiazdę KochPhaen 15.*

Synonimy: 1. grzebień; 2. chochoł; 3. kędziorek; 4. chochoł.

ZZie